

Київський
міжнародний
економічний
форум

ВИСНОВКИ КМЕФ 2015

Україна: з третього світу в перший

Реальні інструменти економічного розвитку:
пріоритетні галузі та "точки зростання"

8 жовтня 2015 року
Україна, Київ, готель Hilton Kyiv

Про форум

Київський міжнародний економічний форум (КМЕФ) — постійно діюча дискусійна платформа, учасники якої формують новітню стратегію технологічної, соціальної та економічної модернізації України, завдяки діалогу експертів, представників бізнесу та влади, імплементації кращого світового досвіду. Минулого року захід зібрав понад 800 представників ділових, експертних та публічних кіл та став одним з найбільш масштабних та змістовних бізнес-заходів в країні. Близько 70 спікерів з 20 країн світу – успішних європейських реформаторів, міжнародних та українських експертів – запропонували прогресивні рекомендації, що базуються на нових підходах до освіти, науки та «точок зростання» економіки.

Програма КМЕФ 2015

Пленарне засідання

Провідний світовий досвід розбудови потужної економіки та стратегія економічного розвитку України

Панельні дискусії

Агропромисловий комплекс: поворотний момент в історії
Енергоефективність і відновлювана енергетика — інвестиції у незалежність
Економічна доктрина та промислова політика
Цифрова економіка — локомотив розвитку суспільства

Панельні дискусії

Міжнародна фінансова допомога Україні — чи перезапустить вона економіку?
Битва економічних стратегій чи одна спільна стратегія?
“Точки зростання” та збільшення експорту в умовах глобальної конкуренції
Бізнес — влада — суспільство. Магічний трикутник успішного розвитку

Панельні дискусії

Міжнародна торгівля: виклики та перспективи. Угода про асоціацію Україна – ЄС
Джерела фінансування проектів розвитку: як відродити банківську систему
Освіта – наука – бізнес. Як побудувати зв'язок?

Дорожня карта розвитку України: висновки та рекомендації другого Київського міжнародного економічного форуму

На другому Київському міжнародному економічному форумі, який відбувся 8 жовтня 2015 року в столиці України, економісти та представники бізнесу сформувавши бачення реформ з урахуванням міжнародного досвіду.

Експерти з різних країн та сфер діяльності були солідарні в тому, що економіку не можна віддавати на поталу «невидимій руці» ринку, що Україна повинна цілеспрямовано реалізовувати економічну політику, маючи основною метою підвищення добробуту громадян. Причому впровадженням такої економічної політики має займатися трикутник «влада — бізнес — суспільство». Дії влади повинні бути спрямовані на користь бізнесу та громадян, а прискорення економічного розвитку має перетворитися на національну ідею.

Пропонуємо вашій увазі головні ідеї та рекомендації, що їх було озвучено під час КМЕФ 2015.

Пленарне засідання

Провідний світовий досвід розбудови потужної економіки та стратегія економічного розвитку України

Головним наслідком реформ в Україні має стати високотехнологічна модернізація. Для цього має бути сформоване єдине розуміння реформ для більшості середовищ.

Яких заходів потребує економічна сфера України, щоб стати на шлях нової модернізації та сформулювати правильний сигнал розвинутому світові?

Єдине розуміння реформ в Україні, на думку фахівців, має починатися із побудови чіткої стратегії, основою якої має бути визначення "точки відліку", напрямку розвитку та "інвентаризація" доступних ресурсів для їх практичного втілення. Крім того, стратегія має враховувати свідоме ставлення до можливих ризиків, зокрема, корупційної складової української економіки.

Ерік Райнерт

Професор стратегій розвитку у Талліннському технічному університеті

Слід розуміти, що Україна відноситься до країн другого світу, а не третього. Її економічна система, подібно до країн другого світу, є індустріалізованою, хоча й неефективною. Також вона є значно багатшою і більш розвинутою у порівнянні із країнами третього світу. Виходячи з цього, необхідно визначити напрямок подальшого розвитку.

Я абсолютно переконаний, що найбільш перспективним є напрямок на індустріалізацію. Порівнявши для прикладу дві аграрні в минулому країни – Сомалі та Південну Корею, з яких Сомалі була більш багатшою, можна побачити, що Південній Кореї вдалося значно випередити Сомалі саме завдяки вибору шляху індустріального розвитку.

Переваги розбудови в Україні промислового суспільства починаються з того, що виробництво та промисловість мають надзвичайне значення для здатності землі утримувати населення. Так, сільськогосподарське суспільство здатне підтримувати лише 40 людей на квадратний кілометр, тоді як промислове – 400. З іншого боку, знищення промисловості невідворотно призведе до зменшення кількості населення (Трумен про план деіндустріалізації Німеччини).

Навіть неефективну на сьогодні промисловість України я вважаю вкрай важливою для економіки, навіть неприбуткову або із мінімальними прибутками. Саме вона зможе стати основою нового етапу індустріального розвитку завдяки власному потенціалу народу України, а також світовому досвіду, зокрема досвіду відновлення Німеччини після Другої світової війни, оскільки перед Україною зараз стоять подібні виклики.

На мій погляд, для успішного економічного розвитку фактор корупції не є визначальним. Існування корупції і в багатих, і в бідних країнах не має очевидного впливу на їх ефективність.

Гаррі Джейкобс

Головний виконавчий директор Всесвітньої академії мистецтва та науки

Найважливішим чинником для запуску спіралі зростання української економіки, на мою думку, є системна робота уряду, бізнесу і суспільства. Україна не зможе розв'язати проблеми і досягти зростання просто відкривши ринок і залишивши все на милість його «невидимої руки». У світі не існує таких прецедентів. Це міф.

Допомога ззовні – МВФ, Світового банку чи США, - може лише сприяти зростанню економіки України, але не здатна його забезпечити. Жодна країна не виросла просто завдяки допомозі з-за кордону. Основним джерелом економічного зростання є внутрішній потенціал та його мобілізація.

Україна – багата країна, проте основним її ресурсом я вважаю не ринок, а високоосвічений людський капітал. Вихід України на рівень країн першого світу може стати абсолютно реальним завдяки успішному впровадженню радикальних змін освітньої системи в контексті потреб країни на базі високого рівня української освіти.

Бізнесові структури, навіть за складних економічних умов, мають власні можливості для кардинального покращення своєї роботи. Відтак, бізнес не має чекати результатів роботи уряду та зростання економіки. Він має використовувати свій власний потенціал.

Айварас Абромавичус

Міністр економічного розвитку і торгівлі України

Катастрофічною перепоною для прогресу України залишається корупція. Для ефективної боротьби із нею потрібна превентивність, публічність та адекватне покарання. Нажаль, на сьогодні, діяльність влади у напрямку боротьби із корупцією є неефективною.

Україна потребує створення рівних умов та сприятливого бізнес-клімату для всіх учасників ринку за рахунок дерегуляції та зменшення ролі держави в економіці шляхом приватизації.

Більш ефективному оздоровленню і подальшому розвитку економіки в умовах слабких інститутів та високої толерантності до корупції у суспільстві має сприяти зменшення впливу держави на економіку України.

Для досягнення реального прогресу необхідні кардинальні інституційні реформи. Ефективне зростання за рахунок "напівмір" просто неможливе.

Панельна дискусія

Агропромисловий комплекс: поворотний момент в історії

Сільське господарство в Україні має величезний потенціал для розвитку завдяки родючим ґрунтам і глобальному зростанню потреби в продовольстві. Чи можливий якісний, а не кількісний стрибок в цьому секторі, і що для цього потрібно зробити?

Урядовці наполягають на оптимістичному сценарії розвитку з огляду на наявний ринок та можливості України на ньому. Наразі уряд задоволений сировинною структурою агросектора.

Юрій Косюк

Голова правління «Миронівський хлібопродукт»

Незалежно від влади, незалежно від війни, від кризи, Україна – хороша країна для того, щоб заробляти гроші, якщо правильно вести бізнес, правильно інвестувати, правильно будувати і мотивувати команду.

Дмитро Александров

Засновник та керуючий партнер Міжнародної юридичної компанії «Александров та партнери»

Незважаючи на кризу, обсяги експорту сільськогосподарської продукції в натуральному вигляді не зменшуються. Це говорить про стійку тенденцію і дає можливість робити оптимістичні прогнози щодо розвитку сектора.

Владислава Рутицька

Заступник Міністра аграрної політики та продовольства України з питань європейської інтеграції

Незважаючи на кризу, обсяги експорту сільськогосподарської продукції в натуральному вигляді не зменшуються. Це говорить про стійку тенденцію і дає можливість робити оптимістичні прогнози щодо розвитку сектора.

Олексій Павленко

Міністр аграрної політики та продовольства України

Незважаючи на кризу, обсяги експорту сільськогосподарської продукції в натуральному вигляді не зменшуються. Це говорить про стійку тенденцію і дає можливість робити оптимістичні прогнози щодо розвитку сектора.

Леонід Козаченко

Президент Української аграрної конфедерації (УАК)

Продовольство сьогодні має більшу вагу в глобальному просторі, ніж навіть зброя. Україна має навчитися цим користуватися.

Для того, щоб за 10 років втричі збільшити виробництво продовольства, Україні потрібно залучити 70–75 млрд. дол. інвестицій в сільське господарство.

Морган Вільямс

Президент Американсько-Української Ділової Ради, директор з питань зв'язків з державними установами Вашингтонського офісу компанії «SigmaBleyzer»

Необхідно активно інвестувати в переробну галузь, оскільки виробник сільськогосподарської сировини отримує лише 5 центів з кожного долару прибутку від продажу готових продуктів харчування.

Протягом наступних трьох років більшість інвестицій в агросектор України прийде від бізнесів, які вже працюють у країні.

Панельна дискусія

Енергоефективність і відновлювана енергетика — інвестиції у незалежність

У високорозвинених країнах енергозбереження є основною складовою стратегічних планів розвитку. Україна до цього часу не може подолати суттєве відставання в питанні енергоефективності. Ми маємо кілька стратегій і програм, але замість інвестування в скорочення споживання енергоресурсів купуємо велику кількість газу. Енерговитрати на виробництво одиниці продукції в Україні у кілька разів перевищують показники розвинутих країн. Домінування в економіці галузей із застарілими енергомісткими технологіями, сировинна орієнтація експорту та відсутність у населення культури енергоспоживання призвели до хронічної залежності від імпорту енергоресурсів.

Чи може Україна досягти енергетичної незалежності за рахунок застосування заходів з енергоощадності в промисловості та в побуті, а також вироблення енергії на основі відновлюваних та альтернативних джерел?

Михайло Левицький

Генеральний директор «Technical & Management Services LLC Cooperation partner of TÜV SÜD»

Україні, на мою думку, потрібно зосередитись на наслідуванні політики енергоефективності як із багаторічним досвідом, наприклад Німеччини, так і на найсучаснішому досвіді Сінгапуру.

Потрібно розуміти, що енергоефективність – це комплекс заходів, а не окремі проекти зі зменшення енергоспоживання чи виробництва відповідних засобів. Якщо в будівлі встановлено енергоефективні лампи освітлення, виконано адекватну термоізоляцію стін та вікон, але не передбачено відповідної системи вентиляції, такий будинок не буде енергоефективним. Це справедливо і для секторів економіки, і для держави в цілому.

Енергоефективність має починатися з кожного – чи особисто, чи підприємства, чи муніципалітету. Кожна будівля потребує енергоаудиту.

Кіт Сміт

Почесний науковий співробітник Центру аналізу європейської політики (СЕРА)

Світовий досвід свідчить, що розвиток енергозбереження неможливий, якщо ціна на ресурси не буде покриватися безпосередньо споживачем. Потрібно, щоб ціни на ресурси відповідали ринковим.

Законодавство із видобутку власного газу має бути максимально лояльним і для приходу нових компаній, і для збереження тих, що вже працюють.

Олексій Корчміт

Перший заступник Голови Державного агентства з енергоефективності та енергозбереження України

Нагальною необхідністю є вдосконалення законодавчого поля, щоб усі нові будинки з 2030 року мали нульове енергоспоживання (ЕС – до 2020 року).

Розробити і прийняти закон про енергоефективність: через вимоги до постачальника енергії скоротити збут енергії споживачу (на 9% до 2020 року, тобто по 1,5% на рік). Будівлі, що належать державі, мають бути взірцем нульового споживання енергії.

Згідно із директивою ЄС, потрібно скоротити кінцеве енергоспоживання у транспорті, промисловості, сфері послуг та житловому секторі. Але найбільший акцент слід зробити саме на житловому секторі.

Модель інвестування у зменшення енергоспоживання має бути побудована на основі спільного фінансування у співвідношенні 1 до 4, щоб 25% витрат брала на себе держава, а 75% – власник житла.

Україна має сконцентруватися на найбільш ефективному напрямку інвестування держави та стимулювання бізнесу і споживачів – енергоефективності, а не на видобуванні додаткової кількості природних ресурсів. Крім всього іншого, це дозволить створити в 3,5 рази більше робочих місць, ніж видобування.

Райнер Ортманн

Віце-президент зі зв'язків з органами влади компанії Robert Bosch

Енергоефективність часто хибно асоціюється не зі зменшенням споживання, а з виробництвом електроенергії за рахунок альтернативних джерел, на що витрачається лівова частка інвестицій в Європі. Україні потрібно врахувати цей досвід і здійснювати переважно інвестування у зменшення споживання.

Необхідно вдосконалювати не тільки технічні можливості енергозбереження (утеплення та інш.), але і мотивувати зміну поведінки споживачів, в тому числі через високі тарифи, обмеження, правила, штрафи тощо. Масове встановлення лічильників на даному етапі є найбільш прийнятним, оскільки забезпечить зменшення споживання в цілому по країні на 30%. До того ж, перспективним є виховання нового покоління з енергоефективним мисленням.

Для досягнення енергоефективності в бізнесі більш ефективним є не примус, а стимулювання і пільги. Так, наприклад, в Німеччині використовувалася практика стимулювання відповідних дій і відповідної поведінки.

Крім того, позитивний ефект, навіть більший, ніж великі штрафи і покарання, може мати винагорода споживачів за меншу витрату газу. Це стосується людей із великими статками і зовсім небагатих.

Олександр Домбровський

Перший заступник Голови Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки

Необхідно прийняти закони про енергоефективність, вдосконалити законодавче поле для стимулювання розвитку відновлювальної енергетики. Крім того, обов'язковою умовою є демонополізація.

Потрібні закони щодо забезпечення екологічної безпеки – безпечна енергетика.

Переважно інвестиції мають бути спрямовані не на відновлювальну енергетику, а на енергозбереження, оскільки це стимулюватиме і промисловість, і ЖКХ.

Активне застосування закону про енергосервісні компанії призведе до прориву у питанні залучення інвестицій.

Саймон Пірані

Старший науковий співробітник Оксфордського інституту енергетичних досліджень

Практичний досвід свідчить, що нові технології розвиваються, коли в них є необхідність. Низькі ціни на енергоресурси не сприяють технологічному прогресу, так в світовому масштабі, низькі ціни на нафту не сприяли розвитку альтернативної енергетики та енергоощадності.

Реверсне постачання російського газу з Європи має лише короточасний позитивний ефект. Перспективним рішенням є відмова від використання імпортованого газу.

Хоча на поточний момент зберігається необхідність використання вугілля для виробництва енергії, надалі потрібно відмовлятися від використання як власного так, і імпортованого вугілля, незважаючи на те, що для України це пов'язано із історичними подіями та соціальними проблемами.

Успіх у розвитку альтернативної енергетики можливий у разі встановлення урядом цілі – досягти певного відсотка від загального виробництва енергії, та забезпечення спеціальних стимулів і незмінних умов протягом всіх років, доки цю ціль не буде досягнуто.

Потрібно організувати підтримку уряду і залучити великі інвестиції. Думка проте, що ринок сам по собі може спричинити розвиток виробництва чи застосування енергоефективних технологій – це міф. Великі проекти з вироблення вітрової енергії в Європі і великий відсоток виробництва енергії альтернативним способом пов'язані з підтримкою держави.

Необхідність використання певного типу та об'єму ресурсів має визначатися відповідно до реальної потреби в енергії та доцільності її використання.

Муниципальна інфраструктура енерговиробництва і енергопостачання, розбудована в 1970-ті роки, була потрібна і ефективна на той час, але сьогодні вона є застарілою, неефективною і, головне, небезпечною. Відтак, є нагальною необхідністю комплексне рішення з модернізації. Без зміни цієї системи неможливо вирішити питання зменшення постачання енергоресурсів.

Панельна дискусія

Економічна доктрина та промислова політика

Для швидкого економічного зростання Україні необхідно змінити структуру національної економіки. Соціально й економічно бажаними для держави є ті види діяльності, що виробляють продукцію з високою доданою вартістю та мають високопродуктивні робочі місця. Їм потрібно надавати пріоритет, а отже й стимулювати. Україна повинна перейти від руху за інерцією до керованого розвитку, технологічної модернізації та реіндустріалізації. Необхідні цілеспрямовані дії, що базуються на проактивності та професіоналізмі, із великою роллю держави. Принцип невтручання не діє, тож завданням держави стає створення більш привабливих, у порівнянні з іншими країнами, умов та стимулів.

Якими мають бути економічна доктрина та нова промислова політика України?

Які регуляторні дії потрібні для створення конкурентоздатної економіки? Яким має бути співвідношення регуляції та дерегуляції?

Чи використовували промислову політику як інструмент розвитку в країнах Європи після другої світової війни та країнах «азійських тигрів»? На які світові приклади успішної промислової політики потрібно звернути увагу?

В чому суть нової індустріальної політики країн ЄС?

Ерік Райнерт

Професор Норвезького інституту стратегічних досліджень

Україні, і не тільки їй, потрібно позбавитися ідеології, яка заважає адекватно сприймати реальність. Ця проблема є циклічною. У 1840-х роках для розвитку промисловості була потрібна тарифна політика, а в 1930-х світ намагався відійти від дихотомії «лібералізм – комунізм», тому що вони стали близнюками по негативному впливу на економіку. Ще тоді намагалися знайти третій шлях на основі національної системи політичної економії, але в 1980-х вся ідеологічна влада перейшла до лібералізму, оскільки один із близнюків – комунізм – помер. Скоро ми зможемо побачити союзи лібералів і націоналістів, які разом прагнуть створювати робочі місця

Я вважаю, що теорія Рікардо із моделлю конкурентних переваг є неприйнятною, і від неї необхідно відмовлятися. Потік мігрантів зі сходу має стати вагомим аргументом для всіх.

Україна може подолати проблеми і знову стати на шлях розвитку, але для цього потрібна політика – необхідно спланувати і розробити стратегію для кожного сектора.

Віктор Галасюк

Голова Комітету Верховної Ради України з питань промислової політики та підприємництва

Щоб подолати розрив в 5-6 разів між Україною та країнами ЄС і подвоїти ВВП, лише боротьби з корупцією та дерегуляції недостатньо. На комітеті Верховної Ради було затверджено модель промислової політики. Але, щоб її втілити, потрібен тиск суспільства і бізнесу.

Ми повинні застосувати всі види політик – фінансову, кредитну, податкову та еміграційну, щоб почати випускати готову продукцію, а не сировину.

На сьогодні вже прийнято закон про експортно-кредитне агентство, про індустріальні парки, щоб створити платформу і залучити інвесторів у переробний сектор; закон про державний банк розвитку, щоб спрямувати донорські ресурси не на «затикання дірок» в бюджеті, а на інвестиційні проекти; закон про відміну імпортного збору з сировини, яку використовує бізнес у своєму виробництві; закон про заборону експорту лісу кругляка – для зменшення негативного впливу на екологію та стимулювання переробки.

Ми повинні побудувати таку економіку, яка базується на використанні інтелектуального та освітнього потенціалу, а не на сировині. Активна меншість в парламенті підтримує нову промислову політику.

Артуро Бріс

Професор фінансів в IMD (International Institute for Management Development), директор IMD World Competitiveness Center

Успішна країна завжди має стратегію. Це означає, що країна робить вибір «ким бути» – чи експортером, чи виробником для внутрішнього ринку, чи ІТ-країною, чи сільськогосподарською. Вибір є обов'язковою умовою розвитку, адже втілювати все одночасно – неможливо.

Потрібно визначити мету – і не ВВП, не щастя, а створення робочих місць. Потрібна спеціальна промислова політика, яка створить робочі місця.

Реалізація стратегії можлива тоді, коли держава має ефективного лідера, такого, наприклад як керівники Південної Кореї, Малайзії або Об'єднаних Арабських Еміратів.

Не може бути вибору на користь бездумного введення вільної торгівлі. Якщо договори про взаємну торгівлю, які підписують, несправедливі до однієї сторони (Китай – Тайвань або ЄС – Іспанія), їх потрібно змінювати.

Україна повинна визначити чинники, на які можна спиратися, і які дадуть їй змогу стати найбільш конкурентоздатною в одній зі сфер.

Єжи Квецинський

Віце-президент Європейського центру з питань підприємництва (EuCP)

Україна має необхідний потенціал, щоб піднятися від рівня країн третього світу до першого. Україна нині проходить шляхом, подібним до того, який проходила Польща 20 років тому.

Для досягнення успіху потрібна одна консолідована стратегія та адекватний лідер.

Потрібна чітка промислова політика, оскільки і в ЄС сьогодні говорять про реіндустріалізацію, хоча 20 років говорили виключно про економіку послуг.

Для створення інноваційного середовища потрібні не тільки реформи у формі дерегуляції і прийняття законів, важливі також і інвестиції, і робота з людьми, ефективна співпраця влади і наукових кіл.

В новій індустріальній політиці повинні бути нові сучасні інструменти. В Польщі 20 років тому не було технопарків, а тепер їх більше 40. Потрібні інструменти фінансування, інституції розвитку на центральному рівні. Наприклад, у Польщі є агентство індустріального розвитку, окремо – агентство інвестицій і агентство підприємництва. Україна – не Німеччина, їй потрібно будувати нову структуру економіки, а відповідно – створювати кращі від інших умови для залучення бізнесу в країну.

Олег Розенберг

Генеральний директор ІНТЕРПАЙП

Уряд повинен відмовитися від стратегічної установки, що Україна лише аграрна держава.

Держава має приймати рішення для стимулювання виробництва на своїй території. Надходження до бюджету від виробництва становлять на порядок більшу суму ніж від експорту сировини.

Умови ведення бізнесу повинні бути прогнозовані, із абсолютно передбачуваними чіткими термінами. Оскільки в процесі будівництва навіть принципово нових виробництв зміна умов веде до банкрутства, незважаючи на наявність технології і ринку збуту.

Держава має забезпечити рівні права бізнесу і рівні обов'язки. Неприпустимими є «привілеї» у вигляді можливості ведення нелегального або напівлегального бізнесу, оскільки від цього страждають «білі» компанії.

В Міністерстві економічного розвитку і торгівлі має бути посада заступника, а також департамент, які б займалися саме промисловою політикою.

Даніелс Павлутс

Міністр економіки Латвії (2011-2014)

Нова промислова політика передбачає втручання уряду для зміни структури економіки та підвищення економічного потенціалу України. З огляду на це, уряд має займати активну позицію - здійснювати вибір і приймати рішення. Але таке втручання зможе дати позитивний ефект, тільки якщо воно буде розумним, тобто прорахованим. На мою думку, «розумна диктатура» може бути вигідним варіантом для України.

Велика кількість реформ провадиться в макроекономіці, і мала – на рівні компаній. Підприємства, безперечно, потребують підтримки. Наприклад, в Латвії ми встановили цілі і розробили як горизонтальні, так і секторальні реформи. Якщо поставлена ціль виробляти більше товарів і розширювати експорт, потрібно допомагати самим компаніям, оскільки лише горизонтальні реформи не забезпечать потрібного результату. Уряду потрібна комунікація з бізнесом, щоб розуміти його потреби і застосовувати відповідні механізми для задоволення цих потреб. Цей процес втручання, корегування і вдосконалення повинен тривати постійно.

Уряд має бути чесним і відвертим і не підтримувати тих, хто не зацікавлений у вдосконаленні. Старий протекціонізм не може бути застосованим, не можна використовувати старі правила.

Джеймс Гелбрейт

Професор Школи зі зв'язків з громадськістю ім. Ліндона Джонсона, підрозділ Техаського університету в Остіні

Економічний розвиток – не спонтанний чи обов'язковий процес, націям ніхто не обіцяв, що вони підійматимуться поступово. Вони не можуть досягти однакового рівня, і не повинні. Є різні рішення, дії і стратегії держав і можливості їх реалізації. Є потреба у знаходженні правильних рішень.

Необхідно досягти національного консенсусу стосовно стратегії розвитку. Мають бути противаги, щоб у керівництва не було можливості концентрувати авторитарну владу.

Сектори, які потребують уваги, повинні мати як зовнішній попит, так і внутрішнє фінансування.

Історія знає достатньо прикладів успішного розвитку країн в умовах, подібних до українських, і Україна може скористатися таким досвідом. Так, досвід секторальної політики Південної Кореї доводить, що можна перебувати в постконфліктному стані, але брати технології (з Японії) і фінанси (США) і розвиватися на основі чужого досвіду. Її економіка пережила шок, але не впала. Далі настає етап створення своїх власних продуктів, наприклад, телефони Galaxy.

Або приклад регіональної політики Китаю в 1980–1990-х роках, коли на північному сході країни була радянська стара індустріальна економіка, а на півдні – нерозвинута сільськогосподарська. Вони не фокусувалися на цих секторах, але і не знищували їх, почавши створювати щось принципово нове. Використовуючи досвід розвинутих країн, вони почали створювати моно-міста, та досягнувши певного етапу розвитку поступово відкриватися для міжнародної торгівлі.

Панельна дискусія

Цифрова економіка — локомотив розвитку суспільства

Інформаційні та комунікаційні технології, без сумніву, є потужним елементом реформ і нової ефективності. ІТ-технології – це крок у новий світ і функціонал, спроможний донорінним чином змінити існуючі можливості та вирішити найважливіші проблеми.

Країні потрібна концентрація уваги владних структур на проблемі української «цифрової революції» та консолідація зусиль громадянського суспільства довкола цього питання.

Валерій Фіщук

Менеджер з розвитку бізнесу Cisco в Україні та країнах СНД

Екосистемою інновацій має стати саме державний сектор. Тому що саме в ньому якість та кількість інновацій дозволить визначити їх місце в усіх інших сегментах життя України. Крім того, це дозволить стимулювати новий імпульс споживання, що є вкрай важливим.

Для зростання ВВП та розвитку країни в цілому велике значення має характеристика ефективності. І саме ІТ-технології допомагають її підвищити: робити швидко, робити дешево, робити на новому якісному рівні.

На сьогодні використання ІТ-технологій є критичною необхідністю. ІТ-технології – це універсальний інструмент розвитку і тому вони мають стати основою для багатьох реформ.

Бартон Лі

Викладач Стенфордського університету, Європейська школа підприємництва та інноваційних технологій

Для правильного розуміння та подальшого планування впливу необхідно провести інвентаризацію компетенцій та навичок у сфері високих і комунікаційних технологій, а також компетенцій та навичок, які застосовуються в сучасній українській промисловості.

В Україні потрібно створити та запровадити програми, спрямовані на навчання керівників підприємств, менеджерів середнього рівня і головних фахівців з інформації, щоб розширити стратегічне використання технологій по всій країні.

У свою чергу, саме стратегічне використання ІТ-технологій зробить можливим відкриття нових ринків для українських компаній.

Ханс Швадерер

Директор енергетичного та промислового сектора Intel, регіон EMEA

Україна має активніше долучатися до «Інтернету речей», оскільки він створює нову цінність для бізнесу, створює нові робочі місця, нові послуги. «Інтернет речей» – це найбільша революція в галузі технологій, яка відбувається просто зараз. Інтернет є універсальним засобом для спілкування, обміну та створення будь-яких даних, які можна використовувати, щоб опанувати нові знання, відкривати нові підходи, створювати ноу-хау.

Яніка Меріло

Керуючий директор Асоціації міжнародних інвесторів UVCA

Електронне врядування починається з усвідомлення необхідності побудувати нову державу – менш бюрократичну, більш ефективну, таку, що краще служить своїм громадянам.

На мою думку, електронне врядування – це не технології й не готові рішення – це підхід до розуміння людських потреб, формулювання відповідних задач і чітке розуміння, кому вони мають бути корисними. Технологія – це засіб, а не ціль.

Олена Мініч

Директор Департаменту інновацій та інтелектуальної власності Міністерства економічного розвитку та торгівлі України

В Україні щонайшвидше потрібно створити єдиний орган, який би побудував та здійснював координацію політики інформатизації різних міністерств, який став би єдиною точкою прийняття рішень.

Панельна дискусія Міжнародна фінансова допомога Україні — чи перезапустить вона економіку?

Зміна підходів до фінансування з боку міжнародних фінансових організацій є нагальною необхідністю. Кошти мають спрямовуватися не лише на макроекономічну стабілізацію, енергетику, сільське господарство та дорожню інфраструктуру, а й на проекти виробництва високотехнологічних товарів і послуг. Паралельно, необхідно змінювати суспільну парадигму щодо використання власних коштів та привчати його до інвестування в реальний сектор.

Чи можливо змінити умови фінансування міжнародних фінансових організацій і як це фінансування впливатиме на українську економіку?

Артем Шевальов

Заступник Міністра фінансів України з питань євроінтеграції та фінансової політики

Більшість кредитних ліній мають цілу низку умов і чітку прив'язку до проведення економічних реформ.

Жером Ваше

Постійний представник МВФ в Україні

Протягом останніх років в Україні спостерігалася стагнація. Але останнім часом з'явилися певні ознаки стабілізації економіки, зокрема, у фінансовому секторі. МВФ має намір сприяти відновленню зростання ВВП та надати підтримку реформам, які б забезпечили сталий розвиток.

Основною умовою отримання фінансування МВФ є економічна політика, яка гарантує більшу стабільність у майбутньому, сталий розвиток і уникання фінансових «бульбашка».

Дмитро Сологуб

Заступник Голови Національного банку України

За останні десять років інфляція в Україні була найвищою в Європі і це негативно впливає на банківську систему, аж ніяк не сприяючи її стабільності. Необхідно очистити систему від «нездорових» банків, залишивши лише ті, що мають ефективну корпоративну політику, діють прозоро та мають ефективне управління.

Більша частина закордонної допомоги використовується на «затикання фінансових дірок», ці кошти потрібно використовувати більш раціонально.

Значення внутрішніх економічних відомств для розвитку економіки є значно більшим, ніж роль міжнародних фінансових установ.

Джеймс Гелбрейт

Професор Школи зі зв'язків з громадськістю ім. Ліндона Джонсона, підрозділ Техаського університету в Остіні

Міжнародна фінансова допомога надається лише за певних умов, які не адаптовані до української ситуації і мають загальний характер. І якщо країні не вдається виплачувати позики, умови стають ще гіршими.

Міжнародні фінансові організації говорять про позитивні результати, дають оптимістичні прогнози, але насправді внаслідок виконання умов надання допомоги відбувається погіршення ситуації.

Віктор Галасюк

Голова Комітету Верховної Ради України з питань промислової політики та підприємництва

Міжнародна фінансова допомога є радше зміцнювальною, аніж розвиваючою.

В Україні необхідно створити банк розвитку – спеціалізовану фінансову установу, завданням якої стане не отримання прибутку, а підтримка окремих секторів економіки, або окремих галузей промисловості для створення нових робочих місць. Саме туди слід направити частину коштів міжнародних фінансових організацій.

Необхідно провести радикальну податкову реформу для того, щоб сформувати стимули для залучення прямих іноземних інвестицій і не покладатися на міжнародну фінансову допомогу.

Ерік Райнерт

Професор Норвезького інституту стратегічних досліджень

Україні, на мою думку, потрібно зосередитись на наслідуванні політики енергоефективності як із багаторічним досвідом, наприклад Німеччини, так і на найсучаснішому досвіді Сінгапуру.

Потрібно розуміти, що енергоефективність – це комплекс заходів, а не окремі проекти зі зменшення енергоспоживання чи виробництва відповідних засобів. Якщо в будівлі встановлено енергоефективні лампи освітлення, виконано адекватну термоізоляцію стін та вікон, але не передбачено відповідної системи вентиляції, такий будинок не буде енергоефективним. Це справедливо і для секторів економіки, і для держави в цілому.

Енергоефективність має починатися з кожного – чи особисто, чи підприємства, чи муніципалітету. Кожна будівля потребує енергоаудиту.

Панельна дискусія

Битва економічних стратегій чи одна спільна стратегія?

Україна мала велику кількість варіантів програм розвитку. Їх пропонують Кабінет Міністрів, Адміністрація Президента, політичні партії, а також експерти — представники громадянського суспільства. При цьому поступ України вперед є слабким. Причини — в нереалістичності оцінки ситуації, популізмі, а також у відсутності політичної волі для втілення програм.

Яким чином виробити спільні для уряду та експертних і суспільних груп документи й досягти впровадження програм розвитку?

Експерти визнають, що Україні потрібно враховувати передовий світовий досвід і не нехтувати механізмами, ефективність яких доведена на практиці.

Михайло Згуровський

Ректор Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут"

Економіка України в тому вигляді, в якому вона була до цього часу, не може задовольнити вимогам побудови майбутнього суспільства.

Після 2013 року дуже відчутна деіндустріалізація економіки на державному рівні. Втрачені можливості – це сума двох векторів: вектор дій влади і вектор суспільної активності населення.

Ілля Несходовський

Головний експерт групи Податкова реформа Реанімаційного пакету реформ

Необхідно, насамперед, переконати український бізнес інвестувати в Україні, лише після цього почнеться розвиток і надходження інвестицій з-за кордону.

Необхідно створити нормальний механізм відшкодування ПДВ, оскільки це найбільша перепона для розвитку експортного потенціалу.

Оксана Продан

Український політик, підприємець та громадська діячка

Важлива не кількість і не авторство стратегій; важливо, щоб ми нарешті дійшли згоди і почали виконувати те, що обіцяємо.

Існує проблема недостатнього діалогу між владою та суспільством. З одного боку, влада хоче робити те, що вважає за потрібне; з іншого боку – суспільство, в тому числі підприємці, бізнес та профспілки неефективно використовують навіть наявні механізми впливу на владу.

Віктор Кривенко

Заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань бюджету

Необхідно поєднати ліберальні елементи горизонтальних реформ зі стимулюючими для конкретних галузей.

Ми маємо перемогти у трьох глобальних війнах – за ринки, за ресурси (людські і матеріальні) і за інвестиції.

Пріоритетними напрямками розвитку, галузями, які потребують найбільшої уваги, мають бути машинобудування, хай-тек, глибока переробка та енергозбереження.

Дмитро Олійник

Заступник Голови Ради Федерації роботодавців України

У разі бездумного відкриття ринків через декілька років Україна стане аграрною країною з 15-мільйонним населенням.

Необхідно встановити довіру між бізнесом, суспільством і владою, і досягти консенсусу стосовно шляхів розвитку.

Важливим чинником для залучення секторальних інвестицій має стати демонополізація.

Андрій Длігач

Генеральний директор групи компаній Advanter Group, Співзасновник Громадянської платформи «Нова Країна»

Держава зараз має надати можливість підприємцям створити в Україні найпривабливіше в Європі місце для інвестування і ведення бізнесу. І це має стати ключовою ідеєю економічної стратегії.

Ми маємо зробити стрибок з індустріального світу в постінформаційний. Потрібна галузева економічна політика держави – політика, в якій старі протекціоністські державні способи будуть замінені економічними засобами інших галузей, стратегічно важливими для економічного розвитку.

Україна має у короткі терміни подолати ряд перешкод, які заважають вільному розвитку економіки.

Панельна дискусія “Точки зростання” та збільшення експорту в умовах глобальної конкуренції

Невід’ємною складовою інвестиційної активності в Україні має бути легкий доступ до зовнішніх ринків, оскільки для ефективного розвитку українських підприємств внутрішній ринок є недостатнім. Для економічної стабільності України в умовах глобальної конкуренції необхідно створити «точки зростання», тобто забезпечити підтримку окремих видів діяльності та надати певним територіям спеціальних умов для ведення бізнесу.

Як за рахунок «точок зростання» створити в Україні привабливий бізнес-клімат та стимулювати експорт, не порушуючи міжнародних угод?

Єжи Квєцінський

Віце-президент Європейського центру з питань підприємництва (EuCP)

У Польщі на початку 90-х теж існувала думка, що лише дерегуляція та вільний ринок зможуть вирішити всі економічні проблеми. Згодом такі погляди пройшли критичну переоцінку і необхідність створення спеціальних умов ведення бізнесу для успішного розвитку експорту стала очевидною.

В Польщі індустріальна політика базувалася на активній ролі уряду та місцевих влад. За їх сприяння було створено вільні економічні зони з комфортними умовами для бізнесу, різні технологічні та індустріальні парки, бізнес-інкубатори.

Про ефективність такого підходу свідчать і дослідження глобального ринку – створення належних робочих умов та компактне розміщення великої кількості компаній (наприклад, в індустріальній зоні чи технопарку) дозволяє досягти вищої ефективності і збільшити продуктивність компаній в середньому на 15%.

Важливо також зауважити, що державні діячі розвинутих країн завжди підтримують локальний, національний бізнес. Це означає, у міжнародних переговорах мають брати участь як чиновники, так і національні бізнесмени.

Луїз Прац

Голова відділу міжнародних відносин з питань промисловості та підприємництва ЄС

Найважливішою передумовою економічного розвитку України є прийняття політичного рішення щодо його пріоритетів. Без цього – поразка гарантована.

Крім того, для розвитку економіки та країни в цілому обов’язково необхідна індустріальна політика.

Завданням держави має бути не визначення місць розміщення кластерів, а створення умов, які дозволяють їм розвиватися.

Також важливо, щоб кластери, які створюються в країні, були глобально орієнтованими, оскільки вітчизняні ринки є надто малими для їх ефективного розвитку.

Василь Хмельницький

Перший віце-президент УСПП, засновник K.Fund

Конкурентною перевагою України для світового ринку не може бути низька вартість праці, або виготовлення сировини на експорт. Потрібно шукати більш високі переділи, виробництва з високим ступенем переробки і більшою доданою вартістю, які б забезпечили створення ефективних робочих місць із гідною оплатою праці.

Інвестор приходить в Україну для отримання прибутку, але він також створює робочі місця, сплачує податки в бюджет та відкриває доступ до нових знань, приводячи із собою на початковому етапі власних менеджерів, тому для залучення інвестицій необхідно створити умови, в яких інвесторам комфортно працювати, кращі, ніж в інших країнах.

Сян Бін

Засновник та професор провідної китайської бізнес-школи Cheung Kong Graduate School of Business (CKGSB)

Міжнародна фінансова допомога надається лише за певних умов, які не адаптовані до української ситуації і мають загальний характер. І якщо країні не вдається виплачувати позики, умови стають ще гіршими.

Міжнародні фінансові організації говорять про позитивні результати, дають оптимістичні прогнози, але насправді внаслідок виконання умов надання допомоги відбувається погіршення ситуації.

Валерій Цепкало

Директор Парку високих технологій, Республіка Білорусь

Найбільш успішними є країни, які мають успішну спеціалізацію, або навіть кластеризацію.

Для зміцнення позицій України на світовому ринку надзвичайно важливим є вибір спеціалізації з урахуванням доступних матеріальних, інтелектуальних, фінансових ресурсів, оскільки якщо технологічний рівень країн-конкурентів однаковий, конкуренція переходить вже суто в площину інтелекту.

Панельна дискусія
Бізнес — влада — суспільство.
Магічний трикутник успішного розвитку

Для розвинутої демократії зв'язок «влада – бізнес – суспільство» є основою збалансованого економічного та соціального розвитку. В цьому процесі головні учасники відокремлені один від одного і взаємодіють за чіткими правилами у вигляді «магічного трикутника». В Україні ж сформувалася політико-олігархічна система управління, де державна влада, фінансові ресурси, політичні партії та ЗМІ належать клановим групам. В результаті, порушений баланс впливу перешкоджає взаємодії.

Як створити «магічний трикутник» успішного розвитку?

Богдан Гаврилишин

Член Римського клубу, член Світової академії мистецтва та науки

Світові потрібна нова парадигма. Людина має працювати не тільки заради грошей, в процесі діяльності вона також має свідомо ставитися до своїх обов'язків і перед своїм оточенням, і перед світом. Настав час переходити від декларації прав людини до «декларації обов'язків».

В Україні вже є спроби «тріалогу». Проте, існуючий трикутник залишається конфліктним. Щоб перетворити його на «магічний» має бути виконаний ряд умов. З боку держави необхідно подолати корупцію; забезпечити захист прав власності; надати передбачувані умови для ведення бізнесу. З боку бізнесу необхідно провадити діяльність чесно по відношенню як до себе, так і до держави. Суспільство ж, у свою чергу, має трансформувати ставлення до бізнесу – сприймати його як потрібний та корисний інструмент, не асоціюючи бізнес лише з олігархами або злочинцями. Суспільство має усвідомити, що бізнес сприяє добробуту і людей, і країни в цілому.

Віталій Антонов

Президент ПАТ «Концерн Галнафтогаз»

Поведінка соціально відповідального бізнесу має бути продиктована свідомим ставленням кожного бізнесмена до обов'язків перед суспільством своєї країни.

Важливою частиною суспільної відповідальності є виготовлення якісних товарів, навіть якщо це призводить до погіршення цінової конкурентоспроможності. В подальшому саме це сприятиме зміцненню ринкових позицій.

Держава має відповідально контролювати бізнес, не стягуючи більше податків з тих, хто їх платить, і не ігноруючи тих, хто діє нелегально.

Необхідно розглядати державу як холдинг із якісним керуванням. На сьогодні керування цим «холдингом» неефективне внаслідок того, що «акціонер холдингу» не визначений, а той хто має ним бути – український народ – не допущений до управління. Поки що, фіктивний акціонер – олігархи – витіснив реального. Ці представники крупного монополізованого капіталу не працюють в ринкових умовах, не створюють цінностей. Вони економлять на податках, висмонтуючи з економіки кошти.

З огляду на це, Україна має відновити права «акціонера» – українського народу, відтіснити олігархів. «Акціонер» має визначати напрямок діяльності «холдингу» – тобто ціль країни має стати національною ідеєю. А менеджмент «холдингу» має отримувати адекватну винагороду за ефективну працю, тобто, слід забезпечити високу зарплатню держчиновникам і вимагати від них ефективної роботи.

Дмитро Бондаренко

Генеральний директор Групи компаній «ЛІГА», директор інформаційної агенції «ЛІГАБізнесІнформ»

Політик не повинен бути чиновником, а чиновник – не повинен бути політиком. Необхідно усунути олігарха з трикутника «бізнес – влада – суспільство», перевівши його в кут «бізнес», або в кут «суспільство», оскільки він не є справжнім бізнесменом, тому що не створює доданої вартості, а лише тягне кошти з бюджету, щоб фінансувати великі політичні проекти, які чинять незаконний вплив на владу.

Держава має ставитися до суспільства як до партнера, а не тягаря.

Держава повинна відмовитися від ставлення до бізнесу як до «дійної корови».

Бізнес є реальним партнером держави, якщо він приймає на себе відповідальність перед суспільством. Держава може використати відповідальний бізнес для запуску роботи в рамках «магічного трикутника», але для цього вона має забезпечити йому відповідні умови: захист прав власності; чесний суд; комфортне податкове законодавство; протекцію для українського бізнесу; лобіювання інтересів національного бізнесу на міжнародних ринках; вільний рух капіталу в обидві сторони – всередину країни і за кордон; вільні від впливу олігархів ЗМІ, а також стабільність законодавства і механізмів його дотримання.

Андрій Гундер

Президент Американської торговельної палати в Україні (ACC)

Головний бар'єр у розвитку довіри в трикутнику – це корупція, з якою потрібно жорстко боротися.

Крім того, в цьому трикутнику відсутня довіра. Найбільше довіри в Україні – до церкви. На другому місці – військові і громадянське суспільство, а саме, волонтери. Щоб підвищити рівень довіри до влади, вона має розвивати співпрацю із суспільством.

Позиції бізнесу у трикутнику взаємодії не можуть бути вищим ні від позицій влади, ні від позицій суспільства.

Після приходу у владу представників інвестиційного бізнесу уряд прислухається до бізнесменів на рівні міністрів і заступників, хоч і не завжди чує. Але середній рівень чиновників необхідно змінити, щоб вони не перешкоджали бізнесу, а сприяли йому.

Великі українські бізнес-структури можуть стати авторитетними в трикутнику, за умови що вони підвищать свою соціальну відповідальність.

Важливим також є залучення зовнішніх інвестицій, оскільки вони позитивно впливають на характер взаємодії в рамках трикутника.

Гаррі Джейкобс

Головний виконавчий директор Всесвітньої академії мистецтва та науки

Весь потенціал ефективності трикутника міститься у суспільстві. Але для ефективної взаємодії необхідно забезпечити верховенство права та подолати корупцію.

Позитивним чинником для економіки є більш широкий розподіл влади.

Не фінансові звіти, а рівень енергетики людей визначає продуктивність магічного трикутника.

Суспільство має виробити бачення, а бізнес – допомагати його втілювати. Наскільки ефективно бізнес створить умови для суспільства, настільки ж високим буде результат.

Навіть у розвинутих демократіях сьогодні відбувається падіння довіри до бізнесу. Україна має розуміти, що вона є частиною глобального світу, і вирішувати проблеми всередині країни із урахуванням цієї умови. Успіх уряду та суспільства можливий за умови формування спільної національної мети. Україна може ставити задачу стати «номером 1» у регіоні з вирішення якогось питання, і перетворити це на загальнонаціональну мету. В подальшому нову ефективну модель взаємодії в рамках «магічного трикутника» можна тиражувати, «продавати».

Альгїрдас Шемета

Бізнес-омбудсмен в Україні

Омбудсмен має перебувати в центрі трикутника як незалежна структура, яка повідомляє уряду про те, що відбувається в бізнесі, а бізнесу – про те, що відбувається у владі.

Сьогодні уряд діє неадекватно умовам, що склалися, через відсутність критичної маси чесних та фахових людей в парламенті і в уряді. Процес справжніх реформ почнеться, коли буде досягнута критична кількість.

Потрібна прозорість виконання рішень та впевненість у невідворотності покарань. Якщо злочинців не відправлятимуть до в'язниці, довіра суспільства до влади буде неможливою.

Юрій Атаманюк

Перший Віце-президент Асоціації платників податків України, Генерал – майор податкової міліції

Реформи мають бути узгоджені з бізнесом і суспільством та відповідати їх запитам.

Майже половина представників бізнесу вважають, що новації нової влади в реформуванні державної системи були неадекватними. В грудні 2014 року започатковані не реальні, а «так звані» реформи, оскільки вони розроблялися без консультацій з бізнесом та суспільством. Ці реформи спричинили погіршення умов для бізнесу. Замість виведення коштів із тіньового сектора державні органи посилюють фіскальний тиск: введено податок на нерухомість, податок на транспортні засоби, збір при купівлі валюти тощо.

Найважливішим для бізнесу є подолання корупції та зменшення адміністративного тиску через контролюючі інституції.

Панельна дискусія
Міжнародна торгівля: виклики та перспективи.
Угода про асоціацію Україна – ЄС

Міжнародні угоди зі спрощення взаємного доступу товарів і послуг зазвичай укладалися в інтересах великих компаній сировинного сектора. Недосвідченість українського бізнесу призводила в міжнародних переговорах до того, що відкриття ринків відбувалося однобоко та не на користь українських компаній.

Що потрібно робити, щоб просувати продукцію на зовнішні ринки та бути конкурентоздатними усередині країни? Як допомогти бізнесу пройти «випробувальний період»?

Геннадій Чижиков

Президент Торгово-промислової палати України

На мою думку, асоціація з ЄС для України подібна до переходу із 3-зіркового у 5-зірковий готель. Це питання виходу на якісно новий рівень і найбільш багатий ринок з 500 млн найбільш багатих людей у світі.

Успішний експорт буде можливим лише тоді, коли буде створено повноцінний конкурентний внутрішній ринок.

Світлана Михайловська

Заступник директора Європейської Бізнес Асоціації

Переходячи до виробництва продуктів із більшою доданою вартістю, необхідно інтегруватися в міжнародні ланцюги вартості.

В Україні необхідно побудувати систему конструктивної підтримки вітчизняного експорту, просування вітчизняної продукції на європейських ринках. І не за рахунок протекціонізму.

Маркус Бейрер

Генеральний директор Європейської Конфедерації бізнесу BusinessEurope

Спеціалізацію країни має визначати її найсильніше виробництво. Крім того, на мій погляд, загальне зростання добробуту забезпечує розподіл праці.

Для реальної конкуренції на глобальних ринках Україні потрібен перехід від виробництва сировини до виробництва готової продукції, а також диверсифікація.

Анатолій Кінах

Президент Українського союзу промисловців і підприємців (УСПП)

Ризики входження в міжнародні угоди існують, але реальні умови вільної торгівлі – це стимули для прискорення модернізації економіки України.

В ході прагматичної реалізації угоди про Асоціацію необхідно шукати баланс інтересів і створювати кращі умови для українського бізнесу не на основі класичного державного протекціонізму, а на основі системи стимулів модернізації економіки у відповідності до європейських стандартів для створення рівноправної конкуренції.

Марія Осеніус

Голова Кабінету європейського комісара з торгівлі

Глибона і всеохоплююча зона вільної торгівлі з ЄС допоможе Україні позбутися таких бар'єрів як непотрібні ліцензії, бюрократичні процедури, обмеження для руху валюти, недосконалі правила державних закупівель, порушення правил конкуренції та інших.

Успіх угоди Україна – ЄС залежатиме від успіху України у проведенні реформ і покращенні бізнес-клімату. Крім того, важливим завданням є забезпечення верховенства права.

Уряд України може покращити адміністративні та митні процедури, що допоможе українським компаніям вийти на іноземні ринки. Допомога ЄС в цьому питанні може бути суттєвою.

Панельна дискусія

Джерела фінансування проектів розвитку: як відродити банківську систему

Банківська система – це «кров» реального сектора. Нині українська банківська система практично припинила виконувати функцію кредитування бізнесу й увійшла до фази перманентної кризи, тягнучи за собою донизу загальну економічну ситуацію. Що потрібно робити в таких умовах? Серед представників сектора склалася думка, що ресурси для відновлення банківської системи можуть знаходитися за межами її самої. Зокрема, експерти зосередили увагу на особливостях нинішньої відправної точки.

Сергій Будкін

Інвестбанк, співзасновник та керуючий партнер FinPoint Investment Advisors (Україна)

Українська економіка досягла дна, і ми починаємо відштовхуватися від нього, рухаючись догори.

Ми звикли до того, що коли йдеться про вихід з кризи, основна частина інвестицій іде від міжнародних фінансових організацій – Світовий банк, ЄБРР, МВФ. Але насправді ці організації не можуть самі по собі відновити посткризову економіку. Основну роль в цьому процесі відіграють приватні джерела інвестицій.

Анна Тчечінська

Віце-президент Національного банку Польщі

Для зростання довіри до української банківської системи необхідно створити міцну базу, яка б забезпечила фінансову стабільність. Наприклад, завдяки сильним основам, закладеним після 1989 року – на початку постсоціалістичного розвитку, банківська система Польщі змогла опиратися негативним впливам, які періодично виникали під час криз.

Необхідна продуктивна співпраця між установами у банківській системі у зв'язку із накопиченням ризиків у світовій економіці, таких як кібер-атаки, ринкові «бульки», боргові проблеми Греції та багато інших.

Георгі Заманов

Директор центру корпоративного бізнесу, член правління UniCredit Bank (Україна)

Банківська система віддзеркалює стан реального сектора і проблеми в ній лише відбивають проблеми в економіці. Українська банківська система зможе відновити економіку, тільки коли українські підприємці повірять в неї.

Для того, щоб міжнародні фінанси почали надходити в Україну, потрібно, перш за все, створити такі умови, щоб самі українці почали повертати в банки свої гроші.

На мою думку, відновити довіру до банківської системи можливо, відновивши довіру до національної валюти.

Наталія Самойлова

Партнер з аудиту компанії «Делойт» в Україні, керівник групи по роботі з фінансовими установами

Для відновлення банківської системи України необхідне справжнє партнерство між банками, бізнесом і державою: банки повинні надавати достовірні звіти про резерви, бізнес – чесно розкривати пов'язаних осіб, а держава повинна ввести електронний документообіг та проводити електронні тендери.

Сергій Черненко

Голова Правління ПУМБв

Банківська система є серцем і кровоносною системою – вона дає життя всій економіці; проте якщо організм хворий, то самотужки серцю його не витягнути. Відновлення довіри до банківської системи неможливе без відновлення довіри до економіки і до країни.

Криза – це лакмусовий папірець, який показав всі помилки, пов'язані з побудовою банківської системи. Банки мають наново вчитися розуміти, що таке банківська точка продажів і в чому полягає її ефективність. Є очевидною необхідність розвитку клієнтоорієнтованих процесів із особливою увагою до бізнес-етики. Дотримання прав кредиторів забезпечить відбудову банківської системи.

Всю економіку, влаштування фінансового сектора потрібно будувати від самого початку. Все, що робилося до цього, починаючи з 1991 року, виявилось неправильним. Гонитва банків за прибутком, невірна побудова бізнес-процесів, систем, хибний фокус.

Доларизація української економіки вбиває її, відтак будувати нову банківську систему на її основі не можна.

Тимур Хромаєв

Голова Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (КЦПФР), Голова Комітету з питань стратегії розвитку та економічного аналізу фондового ринку

Сьогоднішня Україна має кращі шанси на подолання банківської кризи, ніж в 1990-х роках, завдяки колосальній кількості доступних технологій. Технологічна сфера може надати ті ключі, які неможливо самотужки знайти у зашореному банківському секторі.

Для подальшого розвитку банківської системи необхідно збільшення кількості населення, яка має банківські рахунки. Нині в Україні цей показник становить лише 40%, тоді як у Польщі – 80%, що свідчить про низький рівень довіри до українських банків.

Банківська система не може розвиватися сама по собі, вона на 90% визначає характер українського фінансового сектора. Для того, щоб цей сектор не був колосом на глиняних ногах, необхідна диверсифікація в напрямку розвитку небанківських інструментів фінансування.

Розвиток фінансового сектора має ґрунтуватися на розвитку ринків капіталу, прозорому ціноутворенні, створенні гривневого ринку, довіри до національної валюти, введенні другого рівня пенсійної системи та нових технологіях.

Панельна дискусія

Освіта – наука – бізнес. Як побудувати зв'язок?

Для того, щоб вдосконалення системи освіти призводило до створення зростаючої доданої вартості, а не до «вимивання мізків» за кордон, вона має бути вмонтована в ланцюг інновацій. Цей ланцюг включає в себе шкільну та вищу освіту, науку, комерціалізацію винаходів, запуск серійних продуктів, а також капіталізацію компаній. При цьому відсутність або недорозвиненість будь-якої із цих ланок робить неефективним вдосконалення всіх інших.

Як забезпечити ефективне функціонування освіти в рамках інноваційної системи?

Потрібне чітке розуміння інноваційного комплексу в цілому. Іноземні практики погоджуються, що інноваційна система є водночас і джерелом, і результатом інновацій.

Богдан Купич

Віце-президент з розвитку бізнесу KM Core

Ефективна інноваційна система має включати усі елементи – освіту, науку, R&D, розробку технологій, підприємницькі та бізнес навички, інфраструктуру, гроші, «посівний» та венчурний капітал.

Ознакою сучасної інноваційної системи є освіта протягом всього життя.

Глобальний підхід до вирішення українських проблем у сфері бізнесу та науки може не лише забезпечити більш високу результативність, а й надати можливість надалі використовувати його результати в якості рішень для інших країн.

Сергій Квіт

Міністр освіти і науки України

Українські університети повинні змінити свою неповноцінну структуру діяльності, збільшивши обсяг публікацій, що відображають результати досліджень, від 1-5% до 50%. І вже це дозволить їм піднятися вище в глобальних рейтингах.

Також, університети не можуть бути націлені лише на створення технологій або лише на загальну освіту. Завдання, які постають перед університетами, є комплексними, і це має бути введено в академічну культуру.

Неможливо перекласти усі витрати на освіту з держави на бізнес. Можливості для бізнесу інвестувати в освіту необхідно розвивати на основі державно-приватного партнерства.

Сінгх Манміт

Інвестор та ментор в Chinaccelerator

Я вбачаю перспективу органічного вдосконалення освітньої системи в Україні у залученні практиків різних секторів економіки в якості запрошених лекторів університетів. Коли такі програми стають основою освітньої системи, вони перетворюють її, виводять на якісно новий рівень.

Важливо також, щоб освітні установи, які підтримуються державою, надавали своїм студентам можливість навчатися за кордоном, зробивши практикою включення цілих семестрів такого навчання. Така практика дозволить стимулювати студентів до застосування нових способів вирішення внутрішніх проблем України.

Бартон Лі

Викладач Стенфордського університету, Європейська школа підприємництва та інноваційних технологій

Проблема реформи університетів актуальна не лише для України, вона є надзвичайно складним завданням для всіх країн, в тому числі США.

На мою думку, сьогодні університет має розглядатися не лише як частина ефективного інноваційного кола – від освіти до продажу кінцевого інноваційного продукту, але і як конкретна бізнес-одинаця, яка включає в себе всі елементи інноваційної системи.

Експерти сходяться на тому, що українські університети можуть і повинні змінюватися в напрямку комплексної інноваційної діяльності – і освіти, і створення інноваційних продуктів.

Основною місією для провідних українських університетів має стати створення нових переваг для світу. Що означає не лише стимулювання наукової діяльності та поширення її результатів через публікації, а ще й активну комерціалізацію наукових результатів.

Крім того, для успішного розвитку освітньої сфери України надзвичайно важливим є вивчення світового досвіду, прикладом якого можуть стати Стенфордський університет і MIT – унікальні і для розвинутого світу. За останні 40 років їм вдалося створити більше 5 млн робочих місць, 50 тисяч нових компаній, а також – понад 5 трильйонів доларів доданої вартості.

Юрій Логуш

Президент Київської школи економіки (KSE)

Відсутність в країні підтримки фундаментальної науки призводить до занепаду прикладних досліджень, що надалі блокує комерціалізацію наукових результатів.

Софія Опацька

Декан Львівської бізнес-школи УКУ

Зробити освіту в Україні на порядок якіснішою може конкуренція між навчальними закладами за кращих студентів.

Попри те, що навчання персоналу не є ключовою компетенцією бізнесу, в Україні існує велика кількість створених корпораціями університетів, що свідчить про недостатню якість освіти.

В Україні є дійсно хороші університети, але більшість із них фокусується виключно на освітній та науковій функціях, ігноруючи іншу діяльність.

Організатори:

Генеральний партнер:

+38 (044) 496-30-36
info@forumkyiv.org
www.forumkyiv.org
www.fb.com/kyiveconomicforum